

Taidolla saneerattu koti voitti Vuoden Talo -kilpailun

NRO 9-10
Syys-lokakuu 2006
HINTA 6,50 e

Talo & Koti

SISUSTUS • REMONTOINTI • PUUTARHA

Uutta!

**Omat kuvat kankaalle
ja kalusteisiin**

- Näin säästät sähköä!
- Oikea valo oikeaan paikkaan

SISUSTUSNUMERO

- 3 x syksyn uusi tyyli
- Uudet ihanat matot
- Monikäyttöiset sarjapöydät

**Keittiö
remontissa**

2 onnistunutta uudistusta

- Moderni hirsitalo Lapissa

Peleutusvko 2006-43

414888 142280

814278-0609

Vuoden Talo -kilpailun voittajan valitsi raati. Lukijat ovat valinneet oman suosikkitalonsa, ja tämän äänestyksen tulokset kerromme seuraavassa lehdessä.

Vuoden Talo 2006 -voittaja on TAIDOLLA SANEERATTU

Talo&Koti-lehden Vuoden Talo 2006 -kilpailun voittajat, rakennusarkkitehdit Nina Kosola ja Arto Liimatta, tekivät kulttuuriteon saneeratessaan vanhan funkistyyllisen osuuskaupan talon Ilimantsissa Pohjois-Karjalassa. Rakennuksen yläkertaan valmistui pariskunnan koti, alakerrassa toimistotilojen remontti on vielä kesken.

Vanha osuuskaupan talo edustaa 1930-luvun puufunkistyyliä aidoimmillaan. Tänä kesänä uudelleenverhoiltu funkiskuutio sai pintaansa valkoista petroliöljymaalia.

Nina Kosola ja Arto Liimatta tulevan arkkitehtikonttorinsa edustalla talon alakerrassa. Tyyliin kuuluu myös aito Vespa.

Ison tilan toisessa päädyssä ovat keittiö ja ruokailutila, toisessa oleskelutilat. Nerbeu-puinen ruokapöytä on pariskunnan omaa designia ja jalkoina on Ilimantsin mustaa kiviä Kivimantsilta. Muoviset tuolit ovat Eero Aarnion vanhoja toimistokalusteita.

Aina kylän keskipisteenä ollut osuuskaupan talo ehti olla kymmenisen vuotta tyhjillään, ennen kuin edellinen omistaja Kapiteeli laittoi sen myyntiin. Rakennusarkkitehtipariskunta Nina Kosola, 34, ja Arto Liimatta, 46, huomasi ikkunaan ilmestyneen myyntikyltin saman tien, sillä heillä on työhuone vastapäisessä talossa.

Nuoripari asui tuossa vaiheessa 43 neliön paritalokaksiossa lähistöllä ja etsiskeli uudeksi kodikseen vanhaa, korjausta kaipaavaa taloa. He olivat ehtineet tutustua vasta vanhaan pappilaan ja yhteen rintamamiestaloon, kun osuuskaupan talo tuli myyntiin.

– Vaikka tiesimme talon olevan tyhjillään, pidimme sitä niin isona ja hahmottamattomana, ettei meille tullut mieleenkään lähteä tutkimaan sitä tarkemmin. Kun näimme myyntikyltin, sovimme esittelyn enemmän uteliaisuudesta kuin todellisesta kiinnostuksesta. Ensimmäisellä käyntikerralla talo tuntui meistä tosi rumalta ja kauhealta. Huonokuntoisessa rakennuksessa tunnelma oli ahdistava ja ankea, emmekä innostuneet alkuunkaan. Ulkopuoli oli kaikesta muusta kauheuden lisäksi hiekkapuhallettu pillalle, Nina muistelee.

Loft-tilasta on erotettu lasiseinällä kirjasto, jossa on P.E. Blomstedtin Merivaaralle suunnittelema funkiskalusto. Kaikkiaan 13-osaisten kaluston Arto löysi sattumalta Huuto.netistä.

Kadunpuoleinen osa yläkertaan on yhtä avonaista, loftimaista tilaa. Upea katto on jännittävästi aaltoilevaa jalopuusälettä ja lattia on päällystetty pontatuilla mäntyvanerilevyillä. Eri paikoista pikkuhiljaa hankitut Yki Nummen klassikkovalaisimet ovat suomalaista valaisindesignia parhaimmillaan. Yrjö Kukkapuron 416 P-nahkanajatuolit ja -pöytä ovat 1960-luvulta.

Sisäntulossa on hauska säilytyskaluste, jonka 48 valmiiksi saronoitua ovea pariskunta osti kierrätyskeskuksesta. Lokeroissa pysyvät hyvässä järjestyksessä kalleimmat pikkutavarat.

TAIDOLLA SANEERATTU

– Avaimet jäivät jostain syystä meille, ja kävimme katsomassa taloa useamman kerran. Pikkuhiljaa rumuus kääntyi kauneudeksi ja aloimme kaiken keskellä nähdä, millaisilla muutoksilla kokonaisuus saataisiin toimivaksi. Alusta asti oli selvää, että vain talon runko jäisi paikalleen ja kaikki myöhemmin remontoitu hirvitys revittäisiin välittömästi pois, Arto jatkaa.

Ei museoksi

Iiomantsin keskustassa sijaitseva talo on rakennettu vuonna 1939 ja se edustaa kyläyhteisössä erottuvaa puufunkiskauppaperinnettä Erkki Huttusen tyyliin. Iiomantsilaisille tunnepitoinen paikka on käynyt läpi monta vaihetta vuosien varrella. Osuuskauppa-ajan jälkeen se on toiminut muun muassa kunnanvirastona, turkisompelimona, matkustajakotina ja insinööri-toimistona.

Talon kahdessa kerroksessa ja pihasiivessä on tilaa kaikkiaan 690 neliötä. Pariskunnan koti on rakennettu yläkertaan, ja alakertaan on valmistumassa toimistotilaa sekä kahvila. Pihasiiveen rakennetaan saunatilat ja varastoja, sillä vanhan talon yläkertaan ei haluttu saunoastoa.

Puurakenteisessa talossa on pulpettikatto. Yläkerassa on vanhan tyylin mukaiset kaksiruutuiset ikkunat ja alakertaan on palautettu isot näyteikkunat. Myös ulkolaudoitus uusittiin vanhan mallin mukaan, ja hiljattain se sai funkishenkisen valkoisen petroliöljymaalipinnan. Pihanpuolelle aukeavat kaksi parvekettä saavat vielä uudet kaiteet, ja samalla kulmaparvekkeen suorakulmaista kaidetta pyöristetään paremmin tyyliin sopivaksi.

Sisustus koostuu eri aikakausien suomalaisista design-klassikoista.

Oleskelutilassa on kaksi mukavaa nahkasohvaa. Ne on sijoitettu vastakkain, jotta vieraat voivat istua mahdollisimman lähekkäin. Cubic-sohvat ovat Koe-ryhmän – Ristematli Ratian ja Oikarisen veljesten – suunnittelemat ja Seffatalosta. Kuparinen valaisin on Yki Nummen suunnittelema Outokumpu. Kamminan takaseinä ja lattia on päällystetty Iiomantsin mustalla kivellä. Julistetaulu on ostettu Wienin museokorttelista.

Oma koti on uusien
ideoiden kokeilukenttä.

Herkuttelevassa perheessä tarvitaan
reilunkokoinen keittiö, jossa molemmat
mahtuvat laittamaan ruokaa yhdessä.
Keittiö on tilattu A la Cartelta Joensuusta.
Alakaapit ovat pähkinäväriset ja
vetimetömsät yläkaapit on kiiltomaalattu
valkoisiksi. Mäntyvanerilattia on
osoitautunut hyvin toimivaksi ja
helppohoitaiseksi myös keittiössä.

Nina ja Arto viihtyvät kotona ja ovat innokkaita
ruoanlaittajia. Iso ruokapöytä on tarpeen
vierasvaraisessa kodissa. Asunnon seinät on
verhoiltu vanhaan tyyliin tapetoiduin huokolevyin,
jotka toimivat myös hyvinä lämpöeristeinä.

Telekarihuoneessa on iso löhöschva ja iso valkokangas
videotykköineen. Bose-äänentoistojärjestelmä on
Joensuun Äänestä ja kuvasta. Hauska idea on käyttää
pimennysverhoja vanhoja koulukarttoja.

TAIDOLLA SANEERATTU

– Meidän piti päättää jo remontin varhaisessa vai-
heessa, mitä haluamme talosta. Sanoimme ei se-
kä ”museolle” että täydelliselle entistämislle. Lähtö-
ideana oli tehdä vanhan talon mukaisia ratkaisuja
modernisti vanhaa funkishenkeä vaalien. Me halu-
simme säilyttää talon ja näyttää esimerkillämme, et-
tä vanhan, mutta terverunkoisen rakennuksen kun-
nostus on järkevää. Remontissa meillä oli tärkeää,
että kaikki materiaalit olivat luonnonmukaisia. Us-
koisin, että kyläläisetkin hahmottavat talon entisek-
seen vielä saneerauksen jälkeen.

– Kun suunnittelimme tilajakoa, luonnollinen
päättös oli tehdä yläkerrasta asunto. Halusimme kun-
nioittaa yläkerran alkuperäistä huonejakoa, joka sää-
lyikin kantavan seinän toisella puolella vanhan mu-
kaisena. Toiselle puolelle rakensimme loft-tyyppisen
isoin tilan. Paperilla luonnostelimme montaa hyvää
versiota, mutta sitten tästä tulikin lähes täydellinen,
Arto kehuu leikkisästi.

Luovaa leikkiä

Puolentoista vuoden rakennus- ja remonttiurakan
jälkeen Nina ja Arto ovat ehtineet asua talossaan lä-
hes puoli vuotta. Pariskunta viettää paljon aikaa ko-
tona ja painottaakin, että koti on tehty mukavaa asu-
mista varten eikä jäykäksi näyttäytymistilaksi.

– Meidän ajatuksemme ovat käyneet koko ajan
hyvin yksin ja projekti on ollut tiimityötä parhaim-
millaan. Talo toteutui sellaisena kuin olimme sen
paperilla ajatelleet. Kerrankin sai tehdä vain itsel-

Yläkerrassa on 163 asuinm²liötä.

▼
Vanhana hankittu amme näyttää väliajan uudelta, kun sille rakennettiin puujalustat. Yksinkertaisen selkeälinjainen hana ja juoksuputki ovat Arne Jacobsenin suunnittelemaa Volo-mallistoa. Penkkitaso on itse suunniteltu ja valmistettu jatobasta.

Ylellisen tilava kylpyhuone on värikyseiltään rauhallisen harmoninen. Gustavsbergin pesuallas on Lämpökarelia liimantsista, hana on Arne Jacobsenin Vola. Valkoinen ja pistaasinvihreä seinälaatta ovat Joensuun Tupatarvikkeesta ja lattian hunajakennolaatta on Pukkilan mallistoa. Kotimainen puusäleikkäidän on lämpökäsittelyä koivua Kiteen puukahtimesta. Ruskeat rastamatot ovat sisustusliike HÖB:stä Joensuusta.

TAIDOLLA SANEERATTU

leen, kun omat tapansa tuntee kuitenkin parhaiten. Tämä on tavallaan koetalo, jossa olemme voineet testata tavallisuudesta poikkeavia ratkaisuja, ennen kuin tarjoamme niitä asiakkaillemme. Oli riemastuttavaa tehdä itselle ja leikitellä materiaaleilla sekä yksityiskohdilla – ja saavuttaa oman itsensä luottamus. Kesähuvilamme oli ensimmäinen harjoittelukohteemme, josta tämä oli tavallaan suoraa jatku-moa, Nina pohtii.

Kodin sisustus on mielenkiintoinen kokoelma vähemmän tunnettujen suomalaisten designereiden klassikoita. Pariskunta ei ole kerännyt minkään tietyn ajankohdan esineitä, vaan eri vuosikymmenten tavarat aina 1940-luvulta alkaen ovat löytäneet omat paikkansa kodissa.

– Koska suunnittelimme jotain tällaista tulevaisu- kodiksemme, olemme hankineet vuosien varrella kaikkea kivaa, jota on tullut vastaan kirppu-toreilla, osto- ja myyntiliikkeissä sekä konkurssi- ja lopetusmyynneissä. Olemme tehneet melkoisia löytöjä yllättävissäkin paikoissa ja useimmiten positiivisesti yllättävillä hinnoilla. Meistä tavarat ovat

Pikkuhuoneiden kattoon Nina ja Arto kehittivät korin pohjajapunoituksen jalopuusäleikaton, jonka he myös mallisuojasivat. Kodinhoitohuoneen komeroitten säilytystilan liukuovissa on samaa tammista säleritillä. Valaisin on Yki Nummen Triennale. Hahtuva-tapetti on Tapettitalosta.

▲
"Privaattipuolelle" talon toiseen pätyyn kujeitaan mobileverhon löpi. Ruudutetussa seinässä on japanilaistyyppistä ryppypaperitapettia ja bambutapettia. Tällä puolella taloa vanhat lautalattiat otettiin esiin ja vahattiin.

▲
Japanilaistyyppisessä makuuhuoneessa nukutaan matalassa, itse suunnitellussa futonsängyssä. Päivöpelto on Marimekon Fokus-kankaasta. Seinät ovat vahattua mäntyvaneria ja katto rimoilla kiinnitettyä ryppypaperitapettia.

TAIDOLLA SANEERATTU

esteettisesti kauniita, kun kokonaisuus on saatu toimimaan. On kieltämättä mukavaa, kun kodissamme on vain tarkoin harkittuja ja hankittuja tavaroita, Arto pohtii.

Toimistoja ja kahvila

Alakerrasta kuuluu kilkatusta ja sahan surinaa. Siellä on vielä kaikki kovasti kesken. Piirustuksien mukaan tekeillä on neljä toimistorilaa ja kahvila. Kahvilasta on tarkoitus tehdä vanhan ajan kunnan herkkukeidas, jossa ihmiset pysähtyisivät viihtymään.

Yksi toimistoista on valmistumassa Ninan ja Arton omaan käyttöön, sillä heillä on yhteinen yritys Arkkitehtikonttori Liimatta & Kosola. Nina on rakennusarkkitehti ja diplomityötä vailla valmis arkkitehti Tampereen teknillisestä yliopistosta. Myös Arto on valmistunut rakennusarkkitehdiksi ja hänellä

on jatko-opiskelupaikka TTY:llä. Hän ei ole kuitenkaan ehtinyt toistaiseksi aloittaa arkkitehtiopin-tojaan, sillä hänen päätyönsä on vuonna 1989 perustetun Hermannin Viinitilan pyörittäminen.

Yhteisessä yrityksessään Nina ja Arto ovat erikoistuneet rakennusten, pientalojen sekä vapaa-ajan asuntojen suunnitteluun ja sisustukseen. He suunnittelevat myös remonteja sekä tekevät graafista suunnittelua.

– Vaikka olemme asuneet vasta vähän aikaa uudessa kodissamme, meitä viehättävät tilojen selkeys ja materiaalien kauneus. Tilojen käyttötarkoitukset olivat sen verran valmiiksi hiotut, että tilat tuntuvat toimivan loogisesti. Kotitalomme on meille arvokas käyntikortti ammatillisesti. Se on jo nyt tuonut meille töitä, sillä se saa asiakkaat luottamaan osaamiseemme, Nina ja Arto päättävät kuin yhdestä suusta. ■